

JAK ROSTE CHLÉB

Ve čtvrtek 5. prosince jsme jeli do Brna na výukový program s názvem Jak roste chléb. A ne, nebylo to jen povídání o tom, že se chleba kouzelně objeví v regálu v obchodě! Zjistili jsme, že cesta od zrníčka až k chlebíku je dlouhá, prašná, zábavná a hlavně pořádná dřina!

Hned na začátku jsme dostali do ruky cep. Kdo si myslí, že to je nějaký nový mobil nebo hračka, tak se plete – cep je dřevěné nářadí, kterým se mlátí obilí. A my jsme mlátili! Pořádně, jako praví rolníci. Občas jsme mlátili i do vzduchu, do bot nebo trochu vedle, ale hlavní bylo že nás to bavilo. Zuby zůstaly tam, kde mají být :-D.

Když jsme oddělili zrníčka, přišlo foukání plev. Vypadalo to jednoduše: nabereš, foukneš... a ono to letí všude – do vlasů, na kamarády i zpátky do obličeje. Ale smíchu bylo tolik, že nám to vůbec nevadilo!

Potom jsme vyzkoušeli mletí mouky na starém ručním mlýnku. To byla posilovna! Točit klikou nebyla žádná legrace, ale zvládli jsme to.

Pak jsme zadělali těsto - každý si mohl vytvořit chlebík ve tvaru srdíčka, nebo preclíčků. Byly to ty nejveselejší tvary na světě!

Dali jsme je do trouby a vonělo to tak, že se nám sbíhaly sliny. A nejlepší bylo, že jsme si každý svůj bochníček mohli odnést domů!

Abychom nezůstali jen u pečení, podívali jsme se i na pohádku

O kuchaři, který urazil pole. Byla zábavná, ale i poučná – ukázala nám jak důležité je mít úctu k přírodě a k půdě. Bez ní bychom totiž chleba neměli. Ani nic k jídlu. Hráli jsme hry, poznávali obilí (už víme, jak vypadá pšenice, žito, ječmen a oves!) a na konci jsme se podívali

na video z pekárny, kde chleba vyrábějí stroje. Bylo to zajímavé, ale my jsme byli pyšní, že jsme si cheba udělali sami – rukama, ne strojem!

Celý den byl skvělý! Naučili jsme se spoustu nových věcí, nasmáli se, ušpinili a hlavně jsme si uvědomili, že obyčejný chleba není tak obyčejný, jak se zdá. A že když si ho člověk vyrobí sám, chutná dvakrát víc.

M. Hlavoňová

